

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Priecelovej a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Štefana Šatku v právnej veci žalobcu:., **s. r. o.**, J., IČO: X., zastúpený advokátkou JUDr. S., D., 040 01, Košice, proti žalovanému: **JUDr. M.**, správca konkurznej podstaty úpadcu K., s. r. o. v konkurze, D., **o vylúčenie veci z konkurznej podstaty**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Cbi/107/2005-477 zo dňa 28. júna 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Cbi/107/2005-477 zo dňa 28. júna 2007 v znení opravného uznesenia č. k. 9Cbi/107/2005-491 zo dňa 20. augusta 2007 **p o t v r d z u j e.**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy odvolacieho konania v sume 8 180,-- Sk.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu K., s. r. o. v konkurze, D. serpentinitovú drť číslo 2 v množstve 1000 ton v hodnote 800 000,-- Sk, serpentinitovú drť číslo 9 v množstve

111 600 ton v hodnote 25 774 000,-- Sk, serpentinitovú drť posypovú v množstve 280 ton v hodnote 170 000,-- Sk a serpentinitovú drť zmiešanú v množstve 187 ton v hodnote 110 000,-- Sk.

V odôvodnení sa konštatuje, že žalobca žalobou zo dňa 18. 05. 2005 žiadal vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu serpentinitovú drť č. 2 a 9, posypovú a zmiešanú v množstve a finančnom objeme, ako je uvedené v žalobnom petite. Opodstatnenosť svojho uplatneného nároku odvodzuje tým, že je organizáciou v zmysle banských predpisov výlučne oprávnenou na vykonávanie banskej činnosti v dobývacom priestore D. I, kde sa nachádzajú bilančné, voľné zásoby azbestonosného serpentinitu. Zásoby drveného serpentinitu vznikli ukladaním nevhodného materiálu počas vykonávania banskej činnosti v dobývacom priestore D. I v období pred rokom 1997. Vzniknutá výsypka je ložiskom nerastov. Výhradné ložiská tvoria nerastné bohatstvo, ktoré je vo vlastníctve Slovenskej republiky. Žalovaný napriek tomu zahrnul do konkurznej podstaty aj tzv. zásoby, ktoré označil ako odpad z hlavnej výroby.

Súd z vykonaného dokazovania dospel k zisteniu, že Krajským súdom v Košiciach v konaní č. 7K 93/01 bol dňa 12. 06. 2001 vyhlásený na majetok dlžníka K., s. r. o. v konkurze, D., konkurz.

V konaní nebolo sporné, že úpadca a jeho právny predchodca mali právo ťažby v dobývacom priestore D., toto realizovali a odpad z hlavnej výroby bol vyvážený na haldy, ktoré sa nachádzajú na pozemkoch v súčasnosti patriacich žalobcovi. Spornou bola otázka, či tento odpad z hlavnej výroby je nerastným bohatstvom štátu, ako tvrdil žalobca a na jeho ťažbu a predaj sa vzťahujú príslušné právne normy, alebo ide o vedľajší produkt z hlavnej výroby úpadcu a jeho právneho predchodcu, ako tvrdil žalovaný, patrí do zásob, a teda aj do majetku úpadcu.

Rozhodnutím č. 4/1959 Povereníctva stavebníctva v Bratislave zo dňa 07. 09. 1959 bol určený dobývací priestor D. I na dobývanie výhradného ložiska vyhradeného nerastu azbestonosného serpentinitu. Rozhodnutím Ministerstva životného prostredia SR

zo dňa 25. 11. 1998 boli schválené zásoby azbestonosného serpentinitu na výhradnom ložisku D. I.

Podľa § 3 ods. 1 písm. g/ zákona č. 44/1988 (banský zákon), vyhradeným nerastom je aj azbest. Podľa § 4 cit. zákona, prírodné nahromadenie nerastov podľa § 5 ods. 1 a 2 tvoria ložiská vyhradených nerastov. Nerastné bohatstvo je vo vlastníctve Slovenskej republiky.

Žalovaný predloženou fotokópiou zmluvy o predaji časti podniku č. 1674/96 zo dňa 21. 11. 1996 s prílohami nepreukázal, že na neho predmetnou zmluvou prešli výrobky serpentinitovej drte č. 2 a 9 v uvedenom množstve, ktoré boli zahrnuté do konkurznej podstaty úpadcu. Z prílohy č. 6 Súpis zásob, materiálu, tovaru, výrobkov a inventáru v časti výkazu skladových hotových výrobkov za mesiac september 1996 vyplýva, že ku dňu predaja podniku sa na sklade hotových výrobkov nachádzala len serpentinitová drť č. 5, ostatné frakcie boli v uvedenom množstve aj expedované. Svedok I. v konaní nevyvrátil tvrdenie žalobcu, že vyťažené a spracované množstvo sa odpredalo a ostatné sa vyviezlo na haldy, teda nepreukázal, že sa vyrábalo na sklad, do zásob. Žalovaný nepreukázal ani, že spornú drť vyrobil v čase výkonu podnikateľskej činnosti a túto evidoval na sklade ako výrobok.

Na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového a právneho stavu prvostupňový súd dospel k záveru, že žalobca preukázal, že predmet sporu je nerastným bohatstvom, ktoré je vo vlastníctve Slovenskej republiky, nemôže teda patriť žalovanému a nemôže byť zaradené do konkurznej podstaty. K nerastnému bohatstvu môže mať oprávnená osoba len právo ťažby podľa príslušných ustanovení banského ustanovenia.

Konajúci súd preto žalobe v plnom rozsahu vyhovel a označenú serpentinitovú drť vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie.

Žalovaný svoje odvolanie odôvodňuje v zmysle ustanovenia § 205 O. s. p. s tým, že súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné

na zistenie rozhodujúcich skutočností. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne vyložil právny predpis, ktorý aplikoval na daný právny vzťah.

Spornou otázkou nie je otázka, či odpad z výroby, ktorý sa vyvážal na haldy (10-Z-2) je nerastným bohatstvom štátu, ale či výrobky dočasne uskladňované na výsypkách, tzv. D-hmota, sú nerastným bohatstvom štátu. Sporná drť nie je odpadom, ale hotovým výrobkom, ktorý sa nikdy nevyvážal na haldy (10-Z-2), ale na prechodnú skládku výrobkov, jednalo sa o tri prechodné skládky. Súd prvého stupňa správne zistil, že halda 10-Z-2 sa stala ložiskom nerastov. Avšak nemožno súhlasiť zo záverom, že žalobca preukázal, že premet sporu je nerastným bohatstvom SR. Halda 10-Z-2, ktorá sa stala ložiskom nerastov, nebola predmetom sporu, ale výrobok tzv. D-hmota, ktorý nemôže byť nerastným bohatstvom, a teda nie je vo vlastníctve SR. Z obsahu uznesenia zo 113. zasadnutia KKZ jednoznačne vyplýva, že sa týka len zásob bloku 10-Z-2, ktorá však nepredstavuje spornú drť. D-hmota nebola preklasifikovaná na vyhradený nerast. Rozdiel je nielen v zložení medzi obsahom 10-Z-2, ale aj v technologickom procese výroby. Zo zápisnice z rokovania zo dňa 12. mája 2004, ako aj zo stanoviska Ministerstva životného prostredia SR zo dňa 04. 05. 2005 vyplýva, že prechodná skládka výrobkov vyprodukovaných známym subjektom nie je opusteným odvalom, preto nemôže byť súčasťou zásob výhradného ložiska D. I. Nerast, ktorý bol vyťažený a spracovaný už nie je súčasťou ložiska.

Skutočnosť, že sporná drť nie je nerastným bohatstvom vo vlastníctve Slovenskej republiky, potvrdzuje aj fakt, že v predmetnej veci boli vypracované aj dva znalecké posudky, ktoré predmetnú drť ohodnotili. Súčasne na predmetnú drť bolo vypracovaných aj niekoľko ďalších posudkov, v ktorých jednoznačne je serpentinitová drť definovaná ako stavebný výrobok vhodný na účely v stavebníctve. Z uvedeného vyplýva, že do konkurznej podstaty úpadcu nebol poňatý nerast, ale hotový výrobok z nerastu. Je nevyhnutné upozorniť, že v prílohe č. 6 bol priložený len mesačný výkaz. V priebehu desiatich rokov úpadca, tak aj jeho právny zástupca vyprodukoval oveľa väčšie množstvo spornej drte. Súd nezohľadnil stanovisko FNM SR zo dňa 24. 05. 2007, kde fond odmieta tvrdenie o tom, že predal nerastné bohatstvo vo vlastníctve Slovenskej republiky..

Napadnutým rozsudkom bola porušená rovnosť a spravodlivosť procesu, a to tým, že súd nevyhodnotil dva znalecké posudky, títo znalci nemali kompletný materiál k danej veci, súd nepripojil konkurzný spis. Taktiež napáda výrok rozsudku v časti o náhrade trov konania, ktorý nie je v súlade s jeho odôvodnením.

Navrhuje preto napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a zároveň nepriznať žalobcovi náhradu trov konania.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného uviedol, že v súdnom konaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, napriek tomu žalovaný nepreukázal práva k spornej drti, ako to správne konštatoval súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, a preto navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., § 214 ods. 1 O. s. p., a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Predmetom sporu je vylučovacia žaloba podľa § 19 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov (ďalej len ZKV).

Žalobca sa domáha vylúčenia veci z konkurznej podstaty úpadcu K., s. r. o. v konkurze, D., a to: serpentinitovú drť číslo 2 v množstve 1000 ton v hodnote 800 000,-- Sk, serpentinitovú drť číslo 9 v množstve 111 600 ton v hodnote 25 774 000,-- Sk, serpentinitovú drť posypovú v množstve 280 ton v hodnote 170 000,-- Sk a serpentinitovú drť zmiešanú v množstve 187 ton v hodnote 110 000,-- Sk.

Žalobca na základe zmluvy o prevode dobývacieho priestoru D. I z 27. 05. 2003 a súhlasu O. Vsi z 26. mája 2003 č. 908/2003 je oprávnený vykonávať banskú činnosť v dobývacom priestore D. I.

Podľa § 27 ods. 1 zákona 44/1998 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva v znení zákona č. 498/91 Zb. a zák. č. 558/2001 Z. z (ďalej len banský zákon), dňom prevodu prechádzajú na organizáciu, na ktorú sa dobývací priestor zmluvou previedol, všetky oprávnenia a povinnosti ustanovené týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi

predpismi a rozhodnutiami orgánov štátnej správy spojené s vykonávaním banskej činnosti v tomto dobývacom priestore.

Podľa rozhodnutia Ministerstva životného prostredia SR č. 01/77/98 z 25. 11. 1998 o schválení zásob výhradného ložiska azbestonostného serpentinitu, je predmetné ložisko nerastov (výsypka) výhradným ložiskom. Výhradné ložiská tvoria nerastné bohatstvo, ktoré je vo vlastníctve Slovenskej republiky (§ 5 banského zákona a čl. 4 Ústavy SR). Slovenská republika ako výlučný vlastník môže niektorý výkon práv ponechať tretím osobám.

Podľa zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch v znení neskorších predpisov, odpad z banskej činnosti nie je odpadom, ale sú to nerasty, z ktorými podľa banského zákona má právo nakladať organizácia, ktorá má určený dobývací priestor v rozsahu povolenej banskej činnosti. To znamená, že výlučne oprávnenou osobou na dobývanie výhradného ložiska (drveného serpentinitu) a odoberanie hmoty z výsypiek v zmysle § 24 ods. 1 banského zákona je žalobca.

Tvrdenie žalovaného, že sporná drť nie je odpadom, ale hotovým výrobkom, ktorý nikdy nevyvážal na haldy, výsypky (10-Z-2), ale na prechodnú skládku výrobkov, nemá vo vykonanom dokazovaní právne opodstatnenie. Zo zmluvy o predaji časti podniku č. 1674/96 zo dňa 21. 11. 1996 a súvahy podniku k 30. 9. 1996 - prílohy č. 6 súpisu zásob materiálu, tovaru a inventáru, bolo preukázané, že žalovaný prevzal pri kúpe podniku Východoslovenské K. a štrkopiesky, štátny podnik S., len serpentinitovu drť č. 5 v celkovej hodnote 32 000 Sk. Žiadna iná serpentinitová drť, a to ani ako dočasná skládka hotových výrobkov alebo ako skladové zásoby, predmetom prevodu podľa citovanej zmluvy nebola.

Žalovaný taktiež nepredložil žiadny relevantný dôkaz o tom, že v čase výkonu svojej podnikateľskej činnosti, ťažby výhradného ložiska, vyrobil a evidoval na sklade ako výrobok spornú drť v množstve, ktorú zahrnul do konkurznej podstaty.

Žalobca predložil v rámci odvolacieho konania k nahliadnutiu odborné posúdenie vzoriek hlavnej haldy ložiska 10-Z-2 a vzoriek zo 4 štyroch odvalových hald v D. označenej ako číslo 1 až 4. Toto odborné posúdenie vykonal Š. v Košiciach. Zo záverov tohto

odborného posúdenia jednoznačne vyplýva, že v celom dobývacom priestore D. I sa nachádza azbestonosný serpentinit, ktorý je klasifikovaný ako vyhradený nerast. Toto posúdenie bolo vykonané v mesiaci apríl 2008. Taktiež z uznesenia zo 116. zasadnutia Komisie pre klasifikáciu zásob zo dňa 20. 08. 2007 je nepochybné, že všetky zásoby nachádzajúce sa v dobývacom priestore D. I sú vyhradeného nerastu - azbestu a azbestonosného serpentinitu, a preto tvrdenie žalovaného, že v dobývacom priestore sa v súčasnosti nachádzajú aj jeho prechodné skládky výrobkov, ktoré sú stavebným materiálom, vhodné na účely v stavebníctve, je irelevantné.

Hodnotu vyhradeného nerastu, ložiska, nemožno oceniť peniazmi z dôvodu, že vydobytý nerast má cenu až vtedy, keď je realizovaný - odpredaný, ako to vyplýva zo stanoviska O. zo dňa 15. 06. 2004 (čl. 11). Žalovaný nevedel uviesť, akým spôsobom ocenil znalec tzv. „prechodnú skládku výrobkov“ nachádzajúcu sa na pozemkoch v súčasnosti patriacich žalobcovi a potvrdil, že finančná hodnota spornej drte bola zahrnutá do konkurznej podstaty len na základe znaleckých posudkov, ktoré si dal vypracovať sám pre svoje potreby. Týmito dôkazmi však žalovaný nepreukázal právo k spornej drti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací sa stotožnil so závermi prvostupňového súdu, že žalobca preukázal, že premet sporu je nerastným bohatstvom, ktoré je vo vlastníctve Slovenskej republiky, a preto nemôže patriť úpadcovi a žalobca je oprávnenou osobou podľa príslušných ustanovení banského zákona a je jediný, ktorý má právo ťažby v dobývacom priestore D. I, a preto rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Čo sa týka námietky žalovaného ohľadne trov konania, je bezpredmetná vzhľadom na to, že prvostupňový súd vykonal opravným uznesením č. k. 9Cbi/107/2005-491 zo dňa 20. augusta 2007 opravu výroku o náhrade trov konania (§ 164 O. s. p.) tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 11 196,-- Sk., čo je v súlade s odôvodnením napadnutého rozsudku.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. Úspešnému žalobcovi priznal trovy právneho zastúpenia

v sume 8 180,-- Sk (dva úkony právnej pomoci, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 08. 12. 2007 – 1 260,-- Sk, režijný paušál - 178,-- Sk, účasť na pojednávaní dňa 24. 09. 2008 – 1 371,-- Sk, režijný paušál - 190,-- Sk, cestovné náklady Bratislava - Košice a späť - 1 617,-- Sk, náhrada za stratu času - 3 564,-- Sk podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. § 11 ods. 1 – 1/13 výpočtového základu, § 16, § 17 ods. 1).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 24. septembra 2008

JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.